

Armotonta menoa dragsterilla

Rauma on saanut ensimmäisen dragsterinsa. Sen on hankkinut Milner Racing Team, jonka muodostavat kiihdytysratojen laitamilla jo toistakymmentä vuotta hengailleet kaverukset.

■ Nostalgiadragster tuotettiin Raumalle Kaliforniasta ja milnerit ovat rakennelleet sitä uutterasti uuteen uskoon.

Mikäli tallin suunnitelmat toteutuvat, starttaa dragster tänään ensimmäiseen kilpailulähtönsä Alastaron kiihdytysradalla ja silloin meno on todella armotonta.

Kiihdytysautoilla ajetaan neljännesmailin eli 403,33 metrin pituinen rata mahdollisimman nopeasti ja matka taittuukin muutamassa sekunnissa.

Silti jokaisen lähdön eteen on tehty lujasti töitä, jotta ajoneuvo kulkisi ja kestäisi.

Kiihdytysajot ovat kilpailulaji, jonka katsojamäärät ovat kasvaneet tasaisesti. Kilpailua saattaa olla seuraamassa jopa kymmentuhatpäinen yleisö.

– Noissa kisoissa on sellainen fiilis, ettei sitä tapaa missään muualla, vakuuttavat milnerit Jari Vehniäinen, Jouni Häsalö, Esa Halminen, Kai Halminen ja Kalle Haapala.

Raumalaisen Milner Racing Teamin jäseniä lähdössä ulkoiluttamaan tulevaa dragsterkuskia Tomppa Haapalaa. Vasemmalta Esa Halminen, Kalle Haapala, Jouni Häsalö ja Jari Vehniäinen

Milner Racing Team hankki Raumalle ensimmäisen Vain muutamaman sekunnin

Ne ovat aika pahoja kulkemaan nuo kiihdytysautot, vaikka ei niillä pitkiä matkoja ajeta.

Rauman ainoa dragsteria luonnehditaan pieniruokaiseksi, koska sen polttoaineen kulutus on vain neljä litraa kolmella kilometrillä.

■ Kesti suunnilleen 550 vuotta ennen kuin Raumalle hankittiin ensimmäinen dragster.

Tänään se ottaa vauhtia Alastaron radalla raumalaisen Milner Racing Teamin isännöimänä, mikäli on läpäissyt kilpailulisenssikokeen.

Ai, että miten syntyi Milner Racing Team?

No siten, että joukko saman hengen lapsia alkoi jo ainakin kymmenen vuotta sitten istuskella Drag Race ratojen katsomoissa imemässä sisuksiinsa kuminkäryä ja polttoaineen katkua, kiusaamassa rum-pukalvojaan.

Kun tällaista tekee kauan, muuttuu homma taudiksi, johon ei apoteekista lääkettä löydy.

Tässä tilanteessa ainoaan vaihtettavaan reseptiin kirjoitetaan numero V8. Se on samalla lähete kassikoneilla varustettujen jenkkiautojen pariin.

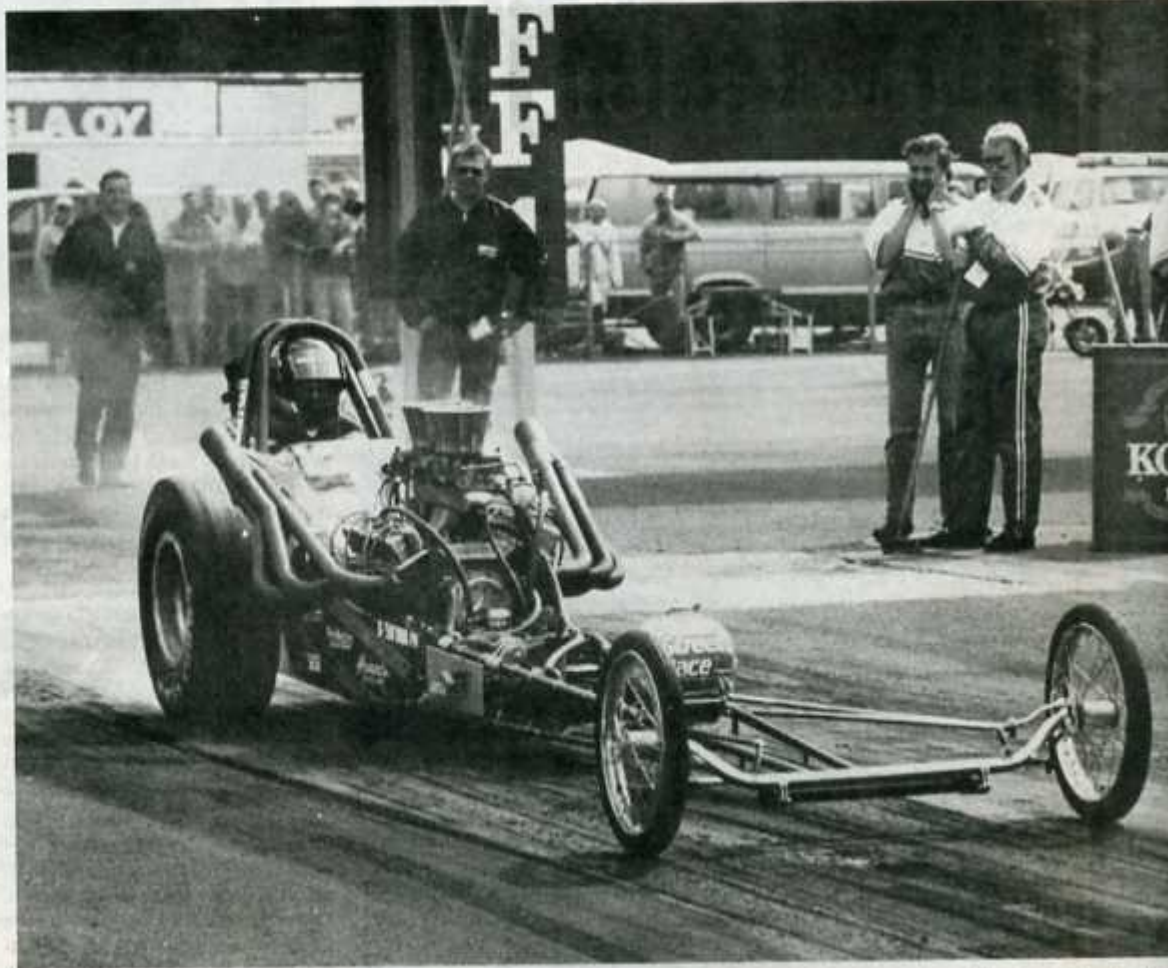
Jos hoito ei tepsii siviilissä, jää jäljelle vielä yksi keino ja se on neljännesmailin pituinen kiihdytysrata.

Nuo Drag Race katsomoissa istuskelleet saman hengen lapset alkoivat ostella istellen jenkkiäissä valmistettuja V8-koneella varustettuja siviiliautoja.

Mutta sekään ei riittänyt.

Syntyi Milner Racing Team, joka tuotti jenkeistä jo iäkkään dragsterin. Tiimin muodostavat Jari "Wehny" Vehniäinen, Jouni "Jokke" Itäsalu, Esa "EQ" Halminen, Kai "Kaitsu" Halminen ja Kalle Haapala.

Kaverit kutsuvat nostalgia-dragsteriksi kiiltävää hieman autoa muistuttavaa viritystä, jonka etupäässä on mopon pyörät ja niiden

Raumalaisten Milner Racing Teamin dragsteri starttasi lauantaina Alastaron Drag Race -radalla. Itse kilpailuihin siin vaaditaan viisi lähtöä.

takana jalkapallon kokoinen polttoainetankki, keskikohdalla järeä V8-moottori, peräpäässä eräs maailman ahtaimmista ohjaamoista ja peruutusvalojen kohdalla laskuvarjo.

Kun dragsterin ulkomuotoon tottuu, alkaa kulkuneuvo näyttää häkellyttävien kauniilta, ei kuitenkaan erityisen käytännölliseltä.

Milnerit eivät puhu rahasta

Tiimiläiset kertovat, että nostalgiakiihdytysauton ylläpito edellyttää sponsoreita. Muutamia on jo

löytynytkin, mutta uudet ovat tervetulleita.

Kuusimetrisen auto vaatii erikoisen kuljetuskaluston. Sitä ei voi kuormata peräkärriin. On hankittava vanha linja-auto tai yli kuusimetrisen traileri.

Milnerit eivät mielellään puhu rahasta, sillä näissä piireissä puhutaan vain harrasteesta, jolle toivotaan sponsoreita.

He sanovat, että kaikki on suhteellista. Joku ostaa kalliin veneen, toinen hankkii harvinaisia postimerkkejä tai vanhoja Aku Ankkoja.

Mutta postimerkeillä ei pääse yhtä kovaa kuin dragsterilla, vaika

se olisi kalliimpikin.

Milnerit sanovat, että dragsterin hinnalla saisi ehkä tusinan tervattuja puupaatteja tai enemmänkin.

Kaikki riippuu kuitenkin tervan hinnasta ja paatin pituudesta.

Nostalgia-dragster ainoa oikea

Milnerit kertovat, että ainoa tiimille sopiva valinta oli etumootorinen nostalgia-dragster ja se hankittiin, jotta laji saisi hieman potkua täkäläiseen vähän liiankin vakavaan veri päässä kisaamiseen.

Nostalgia/Antique Race on jen-

keissä pioneer vuosikymmenten laitteita toimiss jen ke

Milnerit kuin k joltain kennuk pakon

USA mootto edes r Niitä p älyttön

Kuit autoill

mmmäisen dragsterin nnin tähden

lupailuihin oikeuttavaan superlisens-

keissä suosiossa lajin vanhojen pioneerien keskuudessa ja iäkkäitä, vuosikymmentenkaisia upeita laitteita katselee mielikseen tositoimissa mahtavien burnout-savujen kera.

Milnerit sanovat, että tuntuu kuin kiihdytyksen hauskuus olisi joltain osin unohdettu sääntötiukennuksien ja liiallisen pärjäämispakon rummuttamisella.

USA:n alkuaikojen hurjia monimoottorisia laitteita ei ole enää edes mahdollista nähdä radoilla. Niitä pidetään liian vaarallisina ja liyttöminäkin.

Kuitenkin show-arvo tällaisilla autoilla olisi melkoinen, oli aina-

kin 2-3 vuosikymmentä sitten.

Milnerit toivovat näkevänsä tulevaisuudessa useampia show-henkisiä nostalgialaitteita Suomen huippuradoilla Alastarolla ja Virtasalmella.

Hankintalistalla rypyreunalicksit

Milner Racing Teamin hankkima auto ei suinkaan ollut täydellinen Suomeen saapuessaan.

Koska kyse on melko erikoisesta ajokista, on osia jouduttu etsimään ympäri maata. Kyselyitä on tehty myös Ruotsia ja USA:ta myöten ja joitakin osia on pitänyt rakentaa itse.

Moottori, vaihteisto, ohjausjärjestelmä, renkaat ja monta muutaakin kohtaa on rakennettu uudelleen raumalaisvoimin rungon kuitenkin säilyessä kunnossa, johon se oli kalifornialaisessa runkopajassa rakennettu.

Rungon etsinnässä tiimiä auttoi ex-turkulainen, nyt kalifornialainen Olli P. Mäkelä, jonka etsinnät tuottivat muitakin nostalgia/antiikkiyhdistelmiä.

Eräs niistä oli 60-luvun alkupuolelta peräisin olleen tappovehkeen, jonka milnerit hylkäsivät liian rakkana.

Hankittu runko on 70-luvun alusta lähtien mukana USA:n kiihdytyksissä ja myöhemmin 80-luvuilla ns. nostalgidrageissa, joissa ajetaan vanhoilla kiihdytyslaitteilla menneen ajan leppoisia tunnelmia muistellen – edelleen kuitenkin kilpaa ja kovaa.

Näissä antiikkiajoissa tunnelma on yhä vahvasti harrastehenkinen.

Milner Racing Team on nyt ylittämässä kilpailukynnyksen ja tarkoitus on parannella autoa mm. ruiskusatsilla, joita dragstereissa käytettiin 60-70-luvuilla.

Rypyreunaslicksit tulevat myös hankintalistalle, mikäli näitä ikivanhoja tyylirenkaita vielä löytyy. Ne tosin hankitaan näyttely- ja kuvaustarkoituksiin, ei kilpailuun.

Ainoa koko maassa

Milnerien autoa vastaavaa etumoottorilla varustettua pitkärun-

koista dragsteria ei vielä Suomessa toista ole.

Lyhyitä alteredeja, T-Ford ym. kopioita löytyy kuitenkin muutamia ja takamoottorisia dragstereita useampiakin.

Etumoottorinen rakenne on tiimille se ainoa oikea. Runkokonstruktio on 20 vuoden ikäinen. Painopiste ja pituus antavat mahdollisuuden näyttävään lähtöihin keula ylhäällä vanhaan nostalgiseen tyyliin ottamatta turhia paineita ilmanvastuksesta ja muista tekijöistä, joita nykyisin palvotaan näyttävyyden kustannuksella.

Comp-ryhmässä, jossa autolla ajetaan, on suomalaisia kilpailijoita nykyisin toistakymmentä, joista dragstereita eli putkirunkoja ilman tunnistettavaa auton koria on jo yli puolet.

Milnerien auton moottori on Chevroletin 5,7 litrainen V8, jonka vesitiloja on täytetty betonilla paremman kestävyuden saavuttamiseksi suurillakin kierroksilla.

Moottori on peräisin mäntyharjulaisen Jari Halisen Comp T-Ford Altered kilpurista, jolla parhaimmillaan ajettiin 8,6 sekunnin aikoja vielä vuosi sitten.

Välillä grillataan

Milner Racing Teamin pojat kertovat toisesta, jo pitkään jatkuudesta yhteisestä harrastuksestaan, joka on lihatuotteiden grillaus ja syönti.

Sellainen yhdistää, rentouttaa ja pitää hengen hyvänä ja grillata teami on päättänyt jatkossakin nostalgidragstereitten häiritsemättä.

Kilpailutoimintaansa milnerit aikovat totetuttaa hyvän maun mukaisesti ja rajoittaa osallistumisensa tapahtumiin, joissa voidaan nauttia harrastuksen tarjoamasta fiiliksestä.

He kertovat, että harrastus tarjoaa armostonta menoa ympärivuo- tisesti jokaiselle tiimin jäsenelle, vaikka itse kilpailu onkin ohi muutamassa sekunnissa ja ajomatka vain runsaat 400 metriä.

Mutta niihin sekunteihin on tähdätty tiimin koko toiminta ja kun ne ovat ohi tähtiimme otetaan seu-

- Tässä on peruutusvalojen paikalla jarruna toimiva laskuvarjo, joka kiihdytyksen jälkeen on varsin tarpeellinen, selostaa Jari Vehniäinen.

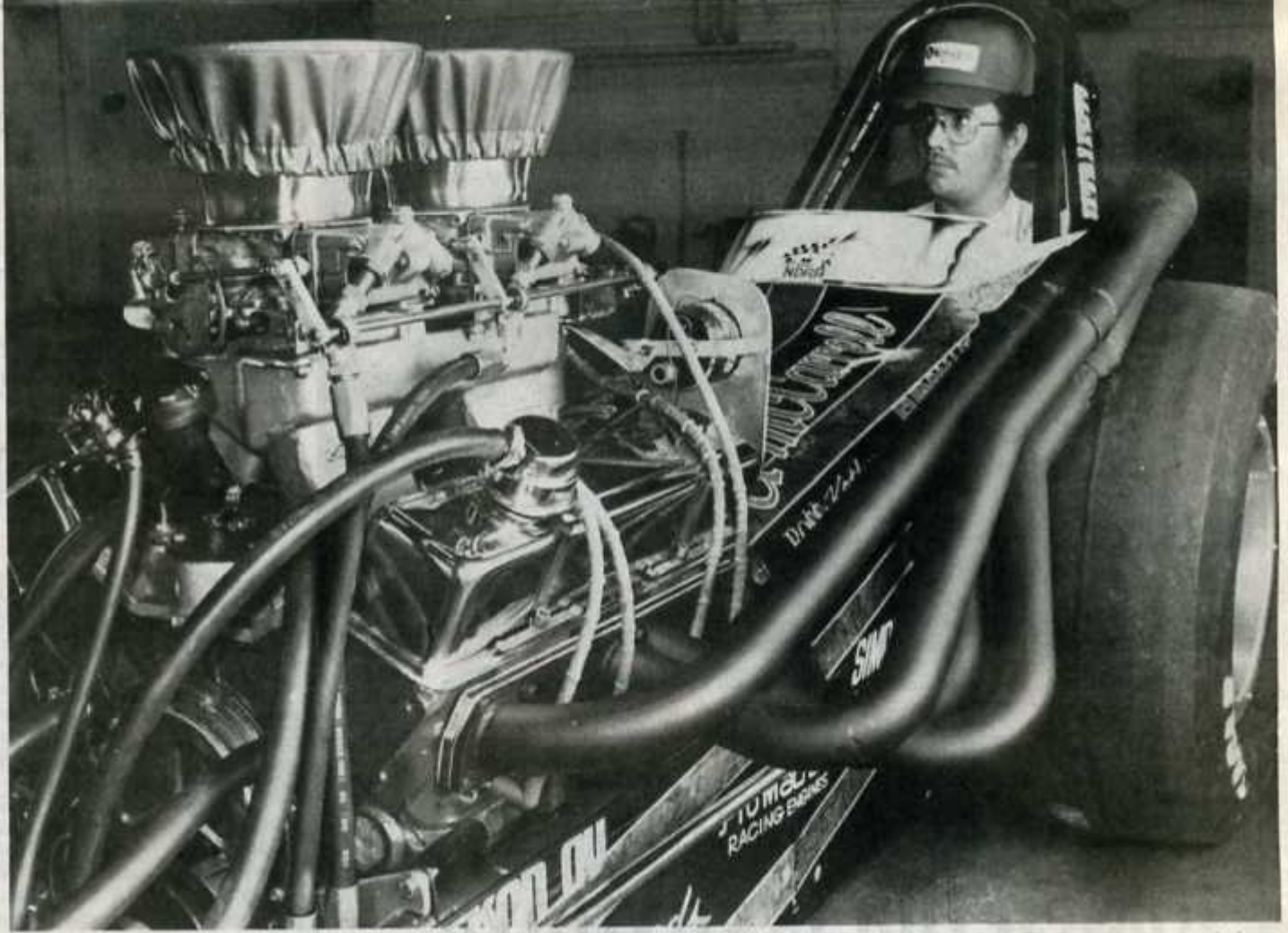
Polttoainetankki on jalkapallon kokoinen, mutta kiiltävämpi. Dragsterin kulutus on neljä litraa kolmella kilometrillä.

raavan kilpailun sekunnit ja se, miten ajoaikaa voitaisiin nitistää vieläkin lyhyemmäksi.

Kaikkinaisen kilpailupaineen milnerit pyrkivät pitämään loitolla syömällä hyvin, sillä mehevästi rasvaa tippuva grilliruoka pitää päällä kylmänä ja lihakset sekä hermot kunnossa.

Kuskin lienee kuitenkin toisinaan tingittävä vihanneksista, mahdollisesti perunoistakin, mahtuakseen dragsterin ahtaaseen ohjaamoon.

Teksti ANTTI ROUHIO
Kuvat JUHA SINISALO

Milner Racing Teamin nostalgidragsteria kuljettaa Jari Vehniäinen, jolle ohjaamo on tarkkaan mitoitettu. Ajon aikana kuljettajan näkökenttää hallitsee ohjaamon edessä oleva moottori.